

Johanna Almgren har bytt roll - men kärleken till fotbollen består

Många pratar om fokus och passion, men Johanna Almgren inte bara pratar om det – hon lever det. När hon kliver in på träningsplanen ändras blicken. Det är som att skärpan ställs in och bilden blir knivskarp. Kroppen utstrålar koncentration och det är tydligt att varje boll, varje duell och varje steg betyder något.

Just före träningen faller lite snö och lägger sig som ett vitt puder över konstgräsplanen i Kungsbacka. Det är mörkt och kallt, men glädjen över att få vara på en fotbollsplan är inte att ta miste på. Johanna Almgren snörar på sig sina vita fotbollsskor och är med och kör kvadraten. Tempot är högt och snart ligger små högar av orange och blå överdragsjackor runt om utanför konerna. Värmen och passionen besegrar köldgraderna.

– Det är ett gott gäng. Bra stämning och Johanna bidrar verkligen till det, säger lagledaren Glenn Persson.

Han tittar ut mot planen där Johanna Almgren och spelarna kör tre mot ett i kvadraten så snöflingorna smälter.

– Det är svårt att låta bli att spela, säger han och nickar mot Johanna Almgren.

Premiär i april

Den tolfte april är det premiär i Elitettan för Kungsbacka DFF. Något som både känns nära och långt borta för Johanna Almgren. Det är en ny roll för henne att stå vid sidan och inte själv kunna vara med inne på planen och bidra fysiskt, men hon är övertygad om att hon som tränare kommer att vara lika taggad inför match som hon var som spelare.

Kvadraten är avslutad och Johanna Almgren pratar till spelarna:

– Kvadraten blir vad man gör den till. Det kan bli riktigt bra, men man kan också smita undan. Välj!

Att välja är något Johanna Almgren tycker är viktigt. Hon talar om det före träningen. Hon menar att du själv kan välja hur du tar saker. Hur du ser på din situation. Du kan välja att tycka att det är piss eller att se det som utveckling.

– Det är oerhört häftigt tycker jag, säger hon och lutar sig fram över bordet.

Hon berättar att det verkligen var något hon lärde sig och fick användning av under all sin tid med rehab. Att njuta av att utvecklas, av att kriga och kämpa för något så att det blir desto härligare att uppnå det.

– Du styr dina egna tankar, ingen annan bestämmer över dem. Du bestämmer hur du vill se på saken, säger hon.

Att trots så många skador och motgångar även utanför planen, gång på gång komma tillbaka till elitfotbollen tyder på en enorm drivkraft. Enligt Johanna Almgren handlar det om revansch. Revansch på livet och också väldigt mycket om kärlek och passion för fotbollen.

– När livet visade fingret åt mig tänkte jag att ”det är inte livet som ska bestämma detta. Det är jag!” säger hon och ögonen glöder.

Sen blev det ju tyvärr inte Johanna Almgren själv som fick välja när det var dags att kliva av planen och lägga fotbollsskorna på hyllan. Det var de upprepade problemen med knäna som satte stopp. Någonstans gjorde ovissheten om framtiden och tanken på att det kunde vara slutet, att Johanna Almgren under förra året påbörjade en naturlig övergång. Hon fick andrum i rehaben genom att vara med och träna Häckens herrjuniorer och det gav positiv energi.

– För mig har fotbollen alltid varit en oas att gå till när jag har mått dåligt. Nu blev Häcken en oas från ett och ett halvt års rehab. Det var kul jobba med killar, och se hur jag står mig. Nu fick jag prova det i ett av Sveriges bästa juniorlag. Det var väldigt roligt och lärorikt, säger hon.

Fortfarande ledsn

Hon har fortfarande inte riktigt accepterat att hennes tid som fotbollsspelare är slut, men hon bearbetar det. Hon berättar att även om du vet att det är på gång så är du inte förberedd när det händer. Du blir ledsn och besviken.

Samtidigt som Johanna Almgren meddelade att spelarkarriären var över i höstas så sa hon att hon ville jobba som tränare. Utan att veta hur intressant hon var på marknaden skyltade hon med sitt intresse och förfrågningarna lät inte vänta på sig. Ett flertal klubbar hörde av sig och Häcken ville att hon skulle fortsätta med deras herrjuniorer.

– Det lockade att fortsätta i Häcken. Jag trivdes där och det var kul, men det är klart att ett uppdrag som huvudtränare i Elitettan också kittlade. Jag åkte ner på en träning i november och kollade och jag blev nästan kär i laget direkt. När jag såg glöden och talangen blev jag väldigt sugen, säger hon.

När det var klart att Johanna Almgren skulle ta huvudtränarjobbet i Kungsbacka DFF frågade hon Stina Segerström om hon ville vara assisterande tränare. Det ville hon och det är Johanna Almgren glad för.

– Vi har en bra balans, jag och Stina. Jag är passionerad och eldig medan Stina är lugn och harmonisk, säger Johanna Almgren.

Ute på planen har snön slutat falla och kvar från kvadratenövningen är fyra gröna fläckar i snön där tjejkorna spelade. På en annan del av planen är spelet i full gång. Det gäller något hela tiden. Johanna Almgren håller räkningen i den interna tävlingen. Hon manar på dem. Blicken är intensiv. I pausen mellan övningarna är hon där och förklarar och driver på.

– Ta tillbaka bollen! Alla spelar fel ibland, men ta tillbaka den så är det borta.

Glenn Persson blåser i visselpipan. Andningspausen är över och spelarna kör igång igen. Det är här och nu som gäller och all uppmärksamhet från Johanna Almgren är på spelarna.

Tittar på fotboll med nya ögon

Tränarjobbet har alltid funnits i tankarna som ett naturligt steg efter spelarkarriären. Att använda all den erfarenhet som åren med fotbollen gett, istället för att bara lägga det bakom sig och göra något annat. Under förra året började Johanna Almgren titta på fotboll med nya ögon. Med tränarögonen. Det har alltid funnits ett intresse av att titta, analysera, fundera och utveckla, men nu har blicken lyfts

från det egna spelet till helheten. Som tränare vill hon, precis som när hon var spelare, bli så bra som möjligt och nå de högsta nivåerna.

– Men nu är jag amatör igen, säger hon. Jag har mycket att lära och är ödmjuk inför uppgiften.

Men helt amatör vore inte rättvist att kalla henne. Det finns mycket erfarenhet i hennes ryggsäck. Erfarenhet som nu kommer Kungsbackaspelarna till godo. Johanna Almgren vet vad som krävs för fotboll på elitnivå. Hon vet att man måste älska att träna och att det är mycket jobb. Hon har varit där de är nu. En utmaning i nya rollen är att hennes spelare inte är proffs. De har alla jobb eller studier på dagarna och då gäller det för henne att hitta rätt nivå på vilka krav som går att ställa med de förutsättningarna.

– Jag kommer nog att ha nytta av mina skadeerfarenheter också, säger hon. Som skadad blir du ofrivilligt en individuell idrottare fastän du valt en lagsport. Jag kommer att kunna ta hand om dem på ett annat sätt och få de andra i laget att göra det med.

Det är lite för nära inpå för att egentligen prata om de bästa minnen från spelarkarriären, men OS och de två kvartsfinalerna i Champions League finns med där och säsongerna 2011 och 2012.

– Jag njuter nu allt eftersom besvikelsen lägger sig. För att ha varit så skadad har jag uppnått mycket säger Johanna Almgren.

Träningen går mot sitt slut. Sista övningen förbereds och återigen börjar några flingor singla ner från den mörka kvällshimlen. Ytterligare ett steg mot premiären är taget. Ibland känns det nära och ibland långt borta, men snart är det vår och Johanna Almgren gör debut på långsidan och oavsett vädret då, den tolfte april, så kommer temperaturen att vara stekhet runt Johanna Almgren.

Karin Löwing

karinmedia@lowing.eu